Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

9 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρ-
χαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν
οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. 10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγά-
λην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν, ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία, καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χρι-
στοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ
κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ
τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. 12 διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε
οἱ οὐρανοί, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. οὐαὶ τῇ γῇ, καὶ τῇ
θαλάσσῃ, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν
μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. 13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ
δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις
ἔτεκε τὸν ἄρρενα. 14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο
πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφηται ἐκεῖ καιρόν, καὶ καιρούς,
καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. 15 Καὶ
ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς
ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα
αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ. 17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυ-
ναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρμα-
τος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. 18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον
τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ.

1 Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον
κέρατα δέκα, καὶ κεφαλὰς ἑπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων
αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνό-
ματα βλασφημίας· 2 καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον, ἦν
ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα
αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν
δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγά-
λην. 3 καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡσεὶ ἐσφα-
γμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθερα-
πεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου· καὶ προσ-
εκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν τῷ θη-
ρίῳ. 4 καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγοντες, τίς
ὅμοιος τῷ θηρίῳ; καὶ τίς δυνατὸς πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ
ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ βλασφημίαν.
5 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσ-
σαράκοντα δύο. 6 καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς
βλασφημίαν πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ
νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυ-
λήν, καὶ γλῶσσαν, καὶ ἔθνος.

9 Et proiectus eſt draco ille magnus, ſerpens
antiquus, qui vocatur diabolus & ſatanas, qui
ſeducit vniuerſum orbem: & proiectus eſt
in terram, & angeli eius cum illo miſſi ſunt.
10 Et audiui vocem magnam in cælo di-
centem, Nunc facta eſt ſalus & virtus, &
regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti eius:
quia proiectus eſt accuſator fratrum noſtro-
rum, qui accuſabat illos ante conſpectum
Dei noſtri die ac nocte: 11 Et ipſi vicerunt
eum propter ſanguinem Agni, & propter
verbum teſtimonij ſui, & non dilexerunt ani-
mas ſuas vſque ad mortem. 12 Propterea
lætamini cæli, & qui habitatis in eis. Væ
terræ & mari: quia deſcendit diabolus ad
vos habens iram magnam, ſciens quòd mo-
dicum tempus habet. 13 Et poſtquàm vi-
dit draco quòd proiectus eſſet in terram, per-
ſecutus eſt mulierem quæ peperit maſculum:
14 Et datæ ſunt mulieri alæ duæ aquilæ
magnæ, vt volaret in deſertum in locum
ſuum, vbi alitur per tempus & tempora &
dimidium temporis à facie ſerpentis.
15 Et miſit ſerpens ex ore ſuo poſt mulie-
rem, aquam tanquam flumen, vt eam fa-
ceret trahi à flumine. 16 Et adiuuit terra
mulierem, & aperuit terra os ſuum, & ab-
ſorbuit flumen quod miſit draco de ore ſuo.
17 Et iratus eſt draco in mulierem: & abiit
facere prælium cum reliquis de ſemine eius,
qui cuſtodiunt mandata Dei, & habent te-
ſtimonium Ieſu Chriſti. 18 Et ſtetit ſupra
arenam maris.

CAP. XIII.

1 ET vidi de mari beſtiam aſcendentem,
habentem capita ſeptem, & cornua decem:
& ſuper cornua eius decem diademata, &
ſuper capita eius nomina blaſpemiæ.
2 Et beſtia quam vidi, ſimilis erat pardo,
& pedes eius ſicut pedes vrſi, & os eius ſi-
cut os leonis. Et dedit illi draco virtutem ſuam
& poteſtatem magnam. 3 Et vidi vnum de
capitibus ſuis quaſi occiſum in mortẽ: & plaga
mortis eius curata eſt. Et admirata eſt vniuerſa
terra poſt beſtiam. 4 Et adorauerunt dra-
conem qui dedit poteſtatem beſtiæ: & ado-
rauerunt beſtiam, dicentes, Quis ſimilis be-
ſtiæ? & quis poterit pugnare cum ea?
5 Et datum eſt ei os loquens magna & bla-
ſpemias: & data eſt ei poteſtas facere bellũ mẽ-
ſes quadraginta duos. 6 Et aperuit os ſuum
in blaſpemias ad Deum, blaſphemare no-
men eius, & tabernaculum eius, & eos qui
in cælo habitant. 7 Et datum eſt illi bellum
facere cum ſanctis, & vincere eos. Et data eſt
illi poteſtas in omnem tribum, & populum,
& linguam, & gentem:

Illi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

8 Et adorauerunt eam omnes qui inhabita-
bant terram, quorum non ſunt ſcripta nomina
in libro vitæ Agni, qui occiſus eſt ab origine
mundi, 9 Siquis habet aurem, audiat.
10 Qui in captiuitatem duxerit, in captiui-
tatem vadit: qui in gladio occiderit, opor-
tet eum gladio occidi. Hîc eſt patientia & fi-
des Sanctorum. 11 Et vidi aliam beſtiam a-
ſcendentem de terra: & habebat cornua duo,
ſimilia Agni, & loquebatur ſicut draco.
12 Et poteſtatem prioris beſtiæ omnem fa-
ciebat in conſpectu eius: & fecit terram & ha-
bitantes in ea adorare beſtiam primam, cu-
ius curata eſt plaga mortis. 13 Et fecit ſi-
gna magna, vt etiam ignem faceret de cælo
deſcendere in terram in conſpectu hominum
14 Et ſeduxit habitantes in terra propter ſi-
gna quæ data ſunt illi facere in conſpectu be-
ſtiæ, dicens habitantibus in terra vt faciant
imaginem beſtiæ quæ habet plagam gladij,
& vixit. 15 Et datum eſt illi vt daret ſpiri-
tum imagini beſtiæ, & vt loquatur imago be-
ſtiæ: & faciat vt quicunque non adorauerint
imaginem beſtiæ, occidantur. 16 Et faciet
omnes puſillos, & magnos, & diuites, & pau-
peres, & liberos, & ſeruos habere chara-
cterem in dextera manu ſua, aut in frontibus
ſuis, 17 Et nequis poſſit emere aut vende-
re, niſi qui habeat characterem, aut nomen
beſtiæ, aut numerum nominis eius.
18 Hîc ſapientia eſt. Qui habet intellectum,
computet numerum beſtiæ. Numerus enim
hominis eſt: & numerus eius ſexcenti ſexa-
ginta ſex.

Cap. XIIII.

1 Et vidi, & ecce Agnus ſtabat ſupra mon-
tem Sion, & cum eo centum quadraginta
quatuor millia habentes nomen eius, & no-
men Patris eius ſcriptum in frontibus ſuis.
2 Et audiui vocem de cælo tanquam vo-
cem aquarum multarum, & tanquam vocem
tonitrui magni: & vocem quam audiui, ſicut
citharœdorum citharizanium in citharis ſuis.
3 Et cantabant quaſi canticum nouum an-
te ſedem, & ante quatuor animalia, & ſenio-
res, & nemo poterat diſcere canticum, niſi
illa centum quadraginta quatuor millia, qui
empti ſunt de terra. 4 Hi ſunt qui cum mu-
lieribus non ſunt coinquinati, virgines enim
ſunt. Hi ſequuntur Agnum quocunque ierit.
5 Hi empti ſunt ex hominibus primitiæ Deo
& Agno: & in ore eorum non eſt inuentum
mendacium, ſine macula enim ſunt ante thro-
num Dei. 6 Et vidi alterum Angelum vo-
lantem per medium cæli habentem Euange-
lium æternum, vt euangelizaret ſedentibus
ſuper terram, & ſuper omnem gentem, & tri-
bum, & linguam, & populum,

8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῷ βιβλίῳ
ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
9 εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. 10 εἴ τις εἰς αἰχμα-
λωσίαν, ὑπάγει. εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πί-
στις τῶν ἁγίων. 11 καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ
τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς
δράκων· 12 καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου
πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν
αὐτῇ κατοικοῦντας, ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ
πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
13 καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβαίνῃ ἐπὶ τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
14 καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς
γῆς, διὰ τὰ σημεῖα, ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θη-
ρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ
θηρίῳ, ὃ εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.
15 καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου,
καὶ ἵνα λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιῇ τοὺς μὴ προσκυ-
νοῦντας τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι. 16 καὶ
ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλου-
σίους, καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δούλους,
ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χαράγματα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν
τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 17 καὶ ἵνα μή τις
δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα
ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
18 ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθ-
μὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς
αὐτοῦ ἐστιν ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ. Κεφ. ιδ.
1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχου-
σαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμέ-
νον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 2 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν
βροντῆς μεγάλης· καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα, ὡς κιθαρῳδῶν
κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. 3 καὶ ᾄδουσιν
ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων
ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν
ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. 4 οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυ-
ναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ὑπὸ Ἰη-
σοῦ ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ
τῷ ἀρνίῳ. 5 καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δό-
λος, ἄμωμοι γάρ εἰσι. 6 καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πε-
τώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον
εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν
ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λαόν.